

MaiBritt og Rosa er venner.
Allerbedste venner.
De leger altid sammen. Ja, de laver i det hele
taget alt sammen og er enige om alting.
De har samme yndlingsfarve. De griner
ad det samme, og alt, hvad de har, bliver
delt i to lige store dele. Sådan har de det
med hinanden. De har aftalt, at de engang
skal giftes med den samme og sammen leve
lykkeligt til deres dages ende.

Det var sikkert også gået sådan,
hvis det ikke lige var for Bolette.
Pludselig en dag så var hun der bare.
Bolette var livlig, fræk og sjov.
Og når hun var i børnehave,
kom der liv i kludene.
Hun kunne alt det, andre gerne ville kunne.
Og alle ville rigtig gerne lege med hende.

HEJSA!

Bolette kunne vælge, lige hvem hun ville lege med. Og det gjorde hun. Hver dag en ny. Mandag legede hun med Katrine.

Om tirsdagen med Jesper.

lige til

Og om onsdagen med tvillingerne Oskar og Gustav. Så alt var sådan set i orden.

Indtil det blev torsdag og Bolette sagde: 'Idag vil jeg gerne lege med dig Rosa!' Så var det bare slet ikke i orden mere. 'Hvad så med mig?' spurgte Mai-Britt 'Du kan ikke være med. Denne her leg er desværre kun for to', svarede Bolette beklagende. Og det værste var, at Rosa set ikke sagde noget, men bare smilede og gik sammen med Bolette.

Mai-Britt havde aldrig nogensinde før følt sig så dårligt tilpas. Så alene og udenfor. Hun var lige ved at græde.

Hun kunne ikke lade være med at kigge på Rosa og Bolette, som legede lige ved siden af hende og havde det rigtig sjovt sammen. 'Vil du ikke lege sammen med os?' spurgte Jesper. Men det ville Mai-Britt ikke. Hun var ked af det. Og så kan man faktisk slet ikke lege ordentligt. For så har man ondt i maven og forestiller sig alt muligt mærkeligt.

